

**Posudek oponenta
na diplomovou práci Bc Milana Kučery
„Obchodní společnost jako poškozený v trestním řízení“**

Předložená diplomová práce obsahuje 75 stran textu a je přehledně a logicky členěna do úvodu, devíti kapitol a závěru. Vnější úprava práce je velmi pěkná. Okruh použité literatury je poměrně velmi obsáhlý. Po formální stránce splňuje předložená práce všechny požadavky na ni kladené.

Diplomant si za téma své práce zvolil problematiku rozhodně netradiční, avšak současně poměrně náročnou na rešerši pramenného materiálu a zejména na vlastní zpracování, neboť jde o téma mezioborové, takto úzce monotematicky dosud nezpracované, kde autor musel vycházet z poměrně nové právní úpravy v oblasti civilního (obchodního) práva. Použité metody zpracování práce, zejména metoda analyticko-syntetická a metoda indukce a dedukce, odpovídají povaze tématu.

Po stručném úvodu, ve kterém diplomant charakterizuje cíl a zaměření své práce, se nejprve věnuje charakteristice základních forem obchodních společností. Výklad zde podaný, jakkoliv se opírá o použitou odbornou literaturu a má spíše informativní charakter, je zpracován velmi přehledně a srozumitelně. Kladně třeba hodnotit, že se diplomant nevyhýbal ani teoretickým koncepcím právnických osob jako takových. Z důvodů zcela zřejmých zde správně věnuje výraznější pozornost právě jednání za právnickou osobu.

Následující kapitoly práce jsou pak věnovány pojmu poškozeného a právům poškozeného v trestním řízení, a to nejen z pohledu současné úpravy, ale i z pohledu historického vývoje právní úpravy. Základní vývojové tendence jsou postiženy správně. Důvodná je kritika úpravy před rokem 1990. Dodat lze jen to, že tehdejší úprava umožňovala dokonce v určitých případech účast poškozeného v řízení nepřipustit. Zajímavé úvahy uvádí diplomant ohledně povahy příčinné souvislosti. Vztah pojmů poškozený – oběť je vymezen výstižně a správně.

Další kapitoly se pak zabývají uplatněním nároku na náhradu škody a adhezním řízením. Výhrady lze mít k tvrzení (str. 53), že bylo-li v civilním řízení již o nároku na náhradu újmy rozhodnuto, rozhodl by trestní soud o nepřipuštění takové osoby k trestnímu řízení. K otázce, zda uplatnění nároku v trestním řízení proti neznámému pachateli vede ke stavení promlčecí doby (str. 56) lze namítnout, že v takovém případě patrně promlčecí doba ani nezačala běžet. Přehledně je zpracována typologie majetkových nároků poškozeného.

Navazující kapitoly pojednávají o postavení poškozeného v jednotlivých stádiích trestního řízení, a to počínaje přípravným řízením, přes hlavní líčení až po řízení o opravných prostředcích.

Poslední kapitola práce obsahuje diplomantovy návrhy de lege ferenda na konkrétní změny právní úpravy, zejména pokud jde o formalizované rozhodování o přiznání postavení poškozeného určitému subjektu, resp. pokud jde o odebrání takového postavení, což diplomant podrobněji rozvedl v předcházejících částech své práce.

V závěru své práce diplomant stručně a výstižně shrnuje poznatky, ke kterým ve své práci dospěl a svá stanoviska k některým otázkám právní úpravy.

Celkově lze předloženou práci hodnotit jako dobrou. Diplomant prokázal, že se do náležité hloubky seznámil s relevantní právní úpravou a s dosavadním zpracováním této problematiky v odborné literatuře a v judikatuře, jejichž vliv je v práci patrný. Poněkud lze postrádat větší provázání problematiky obchodních korporací a postavení poškozeného v trestním řízení. Předložená diplomová práce po obsahové i po formální stránce splňuje požadavky na ni kladené a je způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při ústní obhajobě své práce by mohl diplomant vyjádřit svůj názor na odlišení případů, kdy soud účast určitého subjektu jako poškozeného vůbec v řízení nepřipustí, resp. kdy takový subjekt nepřipustí pouze s nárokem na náhradu majetkové újmy.

Předběžná klasifikace: velmi dobře

V Praze dne 9.7.2015

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
oponent